

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.003/2009/4. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Markovics Ferenc ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti székhelyű felperesnek, - dr. Jakab Károly ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. rendű és **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos III. rendű alperesek ellen 19.579.993,-Ft vételár megfizetése és egyébek iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2008. november hó 6. napján kelt 3.G.40.021/2008/43. sorszámú ítélete ellen a felperes 50. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét **nem érinti**, a megfellebbezett rendelkezését **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. és III. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 250.000,-(Kettőszázötvenezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 900.000,-(Kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperesi gazdasági társaság és az **cég1** között létrejött megállapodás alapján a felperes rendszeresen értékesített építőanyagot a cég1 részére, amely 2003. szeptember 30. napjáig a vételárat kiegyenlítette. Ezt követően 2004. május 14. napjáig összesen 19.579.993,-Ft számlatartozása keletkezett. Az I. rendű alperes az **cég1** ügyvezetője volt 2003. május 8. napjától 2004. március 9. napjáig, a III. rendű alperes az I. rendű alperes gyermeke.

Az I. és III. rendű alperesek között 2003. december 12. napján ajándékozási szerződés jött létre, amely szerint az I. rendű alperes a tulajdonát képező **/1.sz. ingatlan címe/** alatti lakóházat a III.

rendű alperesnek ajándékozta 8.000.000,-Ft forgalmi érték megjelölése mellett. Ugyanezen a napon a **cég2** mint eladó és a III. rendű alperes mint vevő adásvételi szerződéseket kötöttek, amelynek során a III. rendű alperes 6.000.000,-Ft-ért megvásárolta az eladó tulajdonát képező **/2.sz. ingatlan címe/** alatti öröklakást, valamint 650.000,-Ft-ért a **/3.sz. ingatlan címe/** alatti garázst. A vételárat mindkét esetben az I. rendű alperes egyenlítette ki és az ajándékozás, illetve vétel tárgyát képező ingatlanokra a III. rendű alperes tulajdonjoga és az I. rendű alperes haszonélvezeti joga az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került.

A ki nem egyenlített számlákról a felperes és az **cég1** képviselőjében eljáró I. rendű alperes tárgyalásokat folytattak, amelynek során az I. rendű alperes ígéretet tett a tartozás rendezésére 2004. június 15. napjáig bezárólag. Ennek elmaradása miatt a felperes 2004. augusztus 24. napján büntető eljárást kezdeményezett. 2004. október 13. napján a felperes, az **cég1** és az I. rendű alperes között olyan tartalmú megállapodás jött létre, amelyben rögzítették, hogy a **cég1** 19.579.993,-Ft-tal tartozik, és a szerződés 4. pontja értelmében az I. rendű alperes egyetemleges kötelezettséget vállalt a **cég1**-t terhelő tartozás megfizetéséért. A 2004. november 30. napjával megjelölt teljesítési határidő eredménytelenül telt el.

A felperes módosított keresetében 19.579.993,-Ft számlatartozás és ezen összeg után 2004. december 1. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy a **/1.sz. ingatlan címe/** alatti lakóház, a **/2. sz. ingatlan címe/** alatti öröklakás és a **/3.sz. ingatlan címe/** alatti garázs ingatlanokra a III. rendű alperes tulajdonszerzése és az I. rendű alperes haszonélvezeti jogának megszerzése vele szemben hatálytalan, kötelesek legyenek túrni ezen ingatlanok tekintetében a követelésének kielégítését. Előadása szerint a számlakövetelés adásvételi szerződésekhez kapcsolódik, és a vételár megfizetéséért az I. rendű alperes egyetemleges fizetési kötelezettséget vállalt, azonban ennek teljesítése helyett fedezetelvonó céllal fia, a III. rendű alperes részére ingatlanokat vásárolt, illetve ingatlant ajándékozott.

Az I. rendű alperes a vételár tartozást elismerte, ezt meghaladóan az I. és III. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a relatív hatálytalanság vonatkozásában a perlés idő előtti, mert a követelésről nem született jogerős határozat, és a végrehajtás eredménytelenségét sem állapították meg. Vitatták a rosszhiszeműség tényét, mivel az I. rendű alperes mint magánszemély önként vállalta a peresített tartozás megfizetését, olyan időpontban, amikor az ingatlanvásárlás és ajándékozás már megtörtént. Ezen ügyletekre azért került sor, mert az I. rendű alperes élettársi kapcsolata megszakadt és ezt követően úgy állapodott meg volt élettársával, hogy az őt megillető vagyonrész helyett közös gyermeküknek juttat ingatlanvagyon, és így az I. rendű alperes mentesül a

gyermektartásdíj fizetési kötelezettség alól. Tagadták, hogy a jogügyletek mögött fedezetelvonó cél lett volna, amelyet álláspontjuk szerint az a körülmény is kizár, hogy a szerződéskötések időpontjában az **cég1**-nek mintegy 100.000.000,-Ft nagyságrendű vagyona volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, fizessen meg a felperesnek 19.579.993,-Ft-ot és ezen összeg után 2004. december 1. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperes és az **cég1** között a Ptk. 365. §-a alapján adásvételi szerződések jöttek létre, amelynek során a felperes keresetében jelölt összegű vételár fizetési kötelezettség keletkezett. A tartozásért 2004. október 13. napján az I. rendű alperes egyetemleges fizetési kötelezettséget vállalt és ezt a perben sem vitatta. Ezért őt a megyei bíróság a Pp. 221. § (2) bekezdése alapján kötelezte az elismert követelés megfizetésére. Az ingatlan ajándék és adásvételi szerződések kapcsán nem osztotta az alpereseknek az igényérvényesítés idő előttiségére vonatkozó álláspontját, ugyanis fedezetelvonó jogügyletnek minősülhet a jogerős ítélettel még el nem bírált követelés kielégítésének megghiúsulására vezető szerződés is. Az elismerő nyilatkozatra figyelemmel tényként állapította meg, hogy a felperesnek létezik az I. rendű alperessel szemben olyan alapos és megítélhető követelése, amelynek behajtási fedezete adott esetben elvonható. Ahhoz azonban, hogy valamely követelés fedezetének elvonása megtörténhessen, értelemszerűen szükséges, hogy a fedezetelvonás időpontjában e követelés fennálljon. Rámutatott arra, hogy 2003. december 12. napján az I. rendű alperesnek nem állt fenn tartozása a felperessel szemben, ekkor a vételárhátralék csupán az **cég1**-t terhelte, ezenkívül ez a tartozás a perben érvényesített számlaköveteléshez képest ebben az időpontban korlátozott volt, a 2003. október 10. napján esedékes 3.956.703,-Ft, illetve a 2003. december 19. napjáig fizetendő 5.654.055,-Ft részösszegű számlához kapcsolódott. A további 12.926.921,-Ft összegű követelésrész nem képezheti fedezetelvonás tárgyát, miután ez a követelés a jogügyletek időpontjában még nem létezett, és a felperes teljesítése is később, 2004. május 3. napján történt meg. A megyei bíróság kiemelten hivatkozott arra, hogy a fedezetelvonásnak tekintett jogügyletek időpontjában az I. rendű alperesnek nem állt fenn tartozása a felperessel szemben. Kizárólag a gazdasági társaságot terhelte a vételárhátralék, és az I. rendű alperes ezen tartozás megfizetéséért az ajándékozás és adásvételi szerződések létrejöttének 2003. december 12. napi időpontjához képest mintegy 10 hónap elteltével 2004. október 13. napján vállalt kötelezettséget, mégpedig úgy, hogy e kötelezettségvállalás saját elhatározásán alapult, így fel sem merülhetett olyan szándék, amely a fedezetelvonást motiválta.

A felperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében elsődlegesen annak részbeni megváltoztatását és a keresetének elutasított részében helyt adást kért. Másodlagos kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra kötelezésére irányult. Érvelése szerint az eljáró bíróság figyelmen kívül

hagyta azt a lényeges körülményt, hogy a felek között folyamatos gazdasági kapcsolat állt fenn, amelynek következtében előfordult, hogy a számla kiállítása több hónappal később történt meg. Az abban feltüntetett fizetési határidő azt jelentette, hogy a vevőnek

legkésőbb akkor kellett fizetnie, de a felperes követelése nem ekkor keletkezett, hanem az építőanyag kiszállításakor. Így a 2003. október 10-én esedékes számlában szereplő anyagok 2003. augusztus és szeptember hónapban, a 2003. december 19-én kiegyenlítendő számla alapján a teljesítés október és november hónapban, a 12.926.921,- Ft értékű építőanyag pedig 2003. november - 2004. január hónapban került kiszállításra. Az ingatlanokra vonatkozó jogügylet létrejöttének időpontjában az I. rendű alperes már tudta, hogy a **cég1**-nek jelentős, 10.000.000,-Ft-ot meghaladó tartozása áll fenn a felperes felé. Az I. rendű alperes utóbb tett nyilatkozatát a büntető eljárás motiválta. Az ezen eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő véleményéből megállapíthatóan a **cég1** 2003. és 2004. év folyamán megfelelő bevételekkel rendelkezett és a pénztárban is nagy összegű készpénz állt rendelkezésére, vagyis a tartozást ki tudta volna fizetni.

Az I. és III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **megalapozatlan.**

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás alapján a tényállást helyesen állapította meg, abból a jogszabályoknak megfelelő következtetésre jutott, érdemi döntése és annak indokolása is helytálló. Ezért az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet annak indokai alapján hagyta helyben a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, utalva a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltakra is.

A fellebbezés kapcsán kiemeli az alábbiakat:

A felperes az elkülönült jogalanyiságú gazdasági társasággal szemben fennálló számlakövetelésből eredő igényét érvényesítette jelen perben arra is figyelemmel, hogy az I. rendű alperes 2004. október 13. napján egyetemleges fizetési kötelezettséget vállaló nyilatkozatot tett (Ptk. 337. § (1) bekezdés) a **cég1** tartozásai vonatkozásában. Helyes az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy a felperesi kötelezettségvállalás előtt több hónappal, 2003. december 12. napján létrejött ajándékozási és adásvételi jogügyletek viszonylagos hatálytalanságát, a felperes kielégítési alapjának elvonását nem lehet megállapítani. A perbeni ingatlanokra vonatkozó tulajdonjog és haszonélvezeti jog megszerzésekor a felperes követelése csupán a jogi személy gazdasági társasággal szemben állt fenn. Mindezek alapján nem állapítható meg, hogy az I. rendű alperes azért juttatott ingatlanvagyonot a III. rendű alperes részére, hogy ezzel a felperes kielégítési alapját elvonja, és erre a tényre a számlák kiállításának, illetve esedékességének időpontjából sem lehet eltérő következtetést levonni (Pp. 164. § (1) bekezdés).

A felperes a másodfokú eljárásban nem hozhatja fel azokat a tényállításait és bizonyítékait, amelyeket az elsőfokú eljárásban meg sem kísérelt előadni (Pp. 235. §). A büntető eljárásban kirendelt szakértő által 2004. évben készített igazságügyi

szakértői vélemény már az elsőfokú eljárásban a felperes rendelkezésére állt, ugyanakkor a per mikénti elbírálása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az **cég1** könyvelési adatai 2003. és 2004. évben miként alakultak. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a felperes keresetében nem a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének esetlegesen fennálló kártérítési felelőssége alapján kért marasztalást a Gt. alapján, hanem a Ptk. 203. § (1) és (2) bekezdésére alapította igényét.

A felperesi fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért köteles az I. és III. rendű alperesek másodfokú eljárási költségét megfizetni a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés, az (5) és (6) bekezdésében foglaltakra figyelemmel. A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felperes köteles megtéríteni a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) és 15. §-a szerint.

S z e g e d, 2009. április hó 6. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró